

TIER 1 | USCIRF-RECOMMENDED COUNTRY OF PARTICULAR CONCERN (CPC)

کمیسیون ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین‌المللی (USCIRF)، کمیسیون دولتی مستقل و مورد حمایت هر دو حزب در دولت ایالات متحده آمریکا است که بر حق همگانی برای داشتن آزادی مذهب یا عقیده در خارج از کشور نظارت می‌کند. USCIRF، که به موجب قانون بین‌المللی آزادی مذهبی (IRFA) در سال 1998 ایجاد شده است، از معیارهای بین‌المللی برای نظارت بر نقض آزادی مذهبی و عقیدتی در خارج از کشور استفاده می‌کند و پیشنهادهای سیاسی را به رئیس جمهور، وزیر امور خارجه و کنگره ارائه می‌دهد. USCIRF نهادی مستقل و مجزا از وزارت امور خارجه ایالات متحده است. «گزارش سالانه 2019» شرح سرانجام کار یکساله این نهاد توسط اعضای هیئت و کارکنان حرفه‌ای را ارائه می‌دهد تا بدرفتاری‌ها را در منطقه مستند کند و پیشنهادهای سیاسی مستقل را به دولت ایالات متحده آمریکا ارائه دهد. «گزارش سالانه 2019» به دوره زمانی بین ژانویه 2018 تا دسامبر 2018 می‌پردازد؛ هرچند در برخی موارد، در این گزارش به رویدادهای مهمی که قبل یا بعد از این دوره زمانی رخ داده‌اند نیز اشاره می‌شود. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد USCIRF، وبسایت را در [اینجا](#) ببینید یا مستقیماً از طریق شماره تلفن 2025233240 با USCIRF تماس بگیرید.

ایران

یافته‌های مهم: در سال 2018، شرایط آزادی مذهبی در ایران نسبت به سال 2017 تغییراتی منفی داشته است، به طوری که دولت ایران بیش از پیش مسلمانان (به ویژه مسلمانان سنی و صوفیان)، بهائیان و مسیحیان را به طور نظام‌مند هدف قرار داده است. دولت به طور خودسرانه بهائیان را به دلیل مذهب‌شان مورد آزار و اذیت قرار داده و آنها را بازداشت و زندانی کرده است و همچنان به شیوه‌های اسفبار و بلندمدت به آزار و اذیت شدید اقتصادی و آموزشی این جامعه ادامه می‌دهد. صدها نفر از صوفیان دستگیر و تحقیر شدند، به سبب انفرادی فرستاده شدند و در زندان مورد ضرب‌وشتم قرار گرفتند. نسبت به سال‌های گذشته افزایش چشمگیری در بازداشت مسیحیان وجود داشت و مسلمانانی که به مذهب مسیحیت پیوسته‌اند همچنان آزار و اذیت‌های شدیدی را متحمل می‌شوند. مسلمانان سنی در زمینه اشتغال و رهبری سیاسی با تبعیض روبه‌رو شدند و برای کسب مجوز جهت ساخت مساجد خود مشکل داشتند. یکی از اعضای ارشد دولت ایران کنفرانس «ضد سامی» را در تهران برگزار کرد که طی آن یهودیان را به دستکاری اقتصاد جهانی و مبالغه در مورد هولوکاست متهم کرد. مخالفان و اصلاح‌طلبان شیعه برای مدت طولانی تحت بازداشت قرار گرفتند و تهدید به اعدام شدند. در حالی که رئیس جمهور حسن روحانی در سال 2016 میلادی به تصمیم خود در راستای رسیدگی به نقض برخی از آزادی‌های مذهبی اشاره کرد، این وعده‌ها هنوز به اجرا در نیامده‌اند؛ در عین حال، تعداد افرادی که به خاطر اعتقاداتشان زندانی شدند، همچنان رو به افزایش است.

بر مبنای همین نقض جدی آزادی مذهبی، USCIRF مجدداً در سال 2019 به این نتیجه می‌رسد که ایران طبق قانون بین‌المللی آزادی مذهبی (IRFA) به عنوان «کشور مورد نگرانی ویژه» یا CPC قلمداد شود. از سال 1999، و اخیراً در نوامبر 2018، ایران توسط وزارت امور خارجه ایالات متحده به عنوان CPC معین شده است. USCIRF پیشنهاد می‌کند که وزارت امور

خارجه مجدداً ایران را طبق قانون IRFA به عنوان CPC معرفی کند و به محدودیت‌های کنونی و مداوم سفر ذکر شده در بخش (c) 221 در راستای «قانون کاهش تهدید ایران و حقوق بشر سوریه» در سال 2012 (TRA) برای افرادی ادامه دهد که طبق بخش TRA (C) (1) (a) 221 با نقض جدی حقوق بشر مرتبط هستند.

پیشنهاداتی برای دولت ایالات متحده آمریکا

- آمریکا باید به طور مرتب و علنی در تمام سطوح در مورد نقض جدی آزادی مذهبی در ایران سخن بگوید و به جامعه بین‌المللی تأکید کند که مسئولیت مقامات را در خصوص پاسخگویی نسبت به این موارد خاص به آنها یادآور شوند؛
- آمریکا باید مقامات و سازمان‌های دولتی ایران را که مسئول نقض جدی آزادی مذهبی هستند شناسایی کند و همانطور که در لایحه جامع تحریم‌ها، پاسخگویی و عدم سرمایه‌گذاری ایران (CISADA)، قانون پاسخگویی حقوق بشری جهانی ماگنیتسکی و دستورات اجرایی مربوطه، با اشاره به نقض آزادی‌های خاص مذهبی تعریف شده است، دارای‌های این افراد را مسدود کند و ورود آنها را به ایالات متحده ممنوع اعلام کند؛
- آمریکا باید برای اطمینان از آزادی همه زندانیان عقیدتی، از جمله یوسف ندرخانی، گلرخ ابراهیمی ایرانی و محمد علی طاهری اعمال فشار کند و در این راستا بکوشد.
- آمریکا باید با متحدان اروپایی همکاری کند تا با استفاده از حمایت، دیپلماسی و تحریم‌های هدفمند، برای پایان دادن به نقض آزادی مذهبی، به ویژه به منظور «بررسی دوره‌ای جهانی» ایران در سال 2019، به این کشور اعمال فشار کند؛ و
- آمریکا باید با توسعه و استفاده از فناوری‌های جدید با سانسور مقابله کند و جریان آزاد اطلاعات در داخل و خارج از ایران را تسهیل کند.

کنگره ایالات متحده آمریکا باید:

- «پیشنهادات اصلاحی لوتنبرگ» را دوباره تصویب کند و اجرای آن را تضمین کند زیرا این پیشنهادات اصلاحی از اقلیت‌های مذهبی ایرانی حمایت می‌کند که مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند و متقاضی پناهندگی در ایالات متحده آمریکا هستند.

پس زمینه

ایران

نام کامل: جمهوری اسلامی ایران

دولت: جمهوری دینی

جمعیت: 83,024,745

ادیان و مذاهب به رسمیت شناخته شده توسط دولت: اسلام شیعه (جعفری و زیدی)؛ اسلام سنی (مالکی، حنفی، شافعی و حنبلی)؛ مسیحیت؛ یهودیت؛ آیین زرتشتی

جمعیت شناسی مذهبی*:

99.4 درصد مسلمان (90 الی 95 درصد شیعه و 5 الی 10 درصد سنی)

> 1 درصد سایر مذاهب (شامل بهاییان، مسیحیان، یهودیان، صابئین - مندائیان، زرتشتیان و یارسانی‌ها)

* برآوردها از CIA World Factbook (اطلاعاتنامه جهان سازمان اطلاعات مرکزی) و وزارت امور خارجه ایالات متحده جمع‌آوری شده‌اند.

«جمهوری اسلامی ایران» دولت استبداد دینی و دارای عناصری از مشارکت سیاسی محدود است. مکتب جعفری (دوازده امامی) شیعه اسلام به عنوان مذهب رسمی این کشور شناخته می‌شود. ایران طبق اصل سیاسی ولایت فقیه یا «حکومت قانون‌گذار» اداره می‌شود. آیت‌الله علی خامنه‌ای، رهبر معظم، عالمی مذهبی است که توسط 88 عضو «مجلس خبرگان رهبری» به این مقام منصوب شده است. قانون اساسی ایران تصریح می‌کند که باید با پیروان پنج مکتب فکری دیگر در اسلام، یعنی مالکی، حنفی، شافعی، حنبلی و زیدی، با احترام رفتار شود و آنها باید مجاز به انجام مراسم مذهبی خود باشند. قانون اساسی ایران اقلیت‌های مسیحی، یهودی و زرتشتی را به عنوان اقلیت‌های مذهبی محافظت‌شده به رسمیت می‌شناسد که می‌توانند آزادانه «البته در محدوده قانون» به مراسم مذهبی خویش بپردازند. دو معبد همنو در ایران وجود دارد، یکی در شهر بندرعباس و یکی در زاهدان؛ و «آیین بودا» در ایران حتی با وجود مصادره مجسمه‌های بودا در سال‌های اخیر اثرگذاری‌های تاریخی خود را داشته است. ایران هر چهار سال یک‌بار انتخابات مجلس را برگزار می‌کند، اما صلاحیت نامزدها باید توسط «شورای نگهبان» تأیید شود، این شورا گروهی متشکل از 12 دانشمند مسلمان است که هم مستقیماً توسط آیت‌الله خامنه‌ای تعیین شده‌اند و هم توسط ریاست قوه قضائیه برای تأیید مجلس منصوب شده‌اند؛ رئیس قوه قضائیه نیز توسط آیت‌الله خامنه‌ای تعیین شده است. پنج کرسی از مجموع 290 کرسی مجلس به این گروه‌های مذهبی اختصاص داده شده‌اند، که شامل دو کرسی برای مسیحیان ارمنی و یک کرسی برای هر یک از گروه‌های مسیحیان آشوری/کلدی، یهودیان و زرتشتیان است.

تمام قوانین و مقررات ایران بر بنیاد تعابیر منحصر به‌فرد «اسلام شیعه جعفری» استوار است. طبق قانون جزایی ایران، محاربه («دشمنی با خدا») به‌طور مبهم تعریف شده است و اغلب برای اهداف سیاسی مورد استفاده قرار می‌گیرد. هم محاربه و هم ساب‌النبی («توهین به پیامبر») از جرایم مستحق اعدام محسوب می‌شوند. ارتداد در «قانون جزایی» کشور جرم نیست،

اما بازداشت‌شدگان هنوز به‌عنوان مرتد محاکمه می‌شوند، زیرا در قانون اساسی این کشور به‌وضوح آمده است که در مواردی که به‌صراحت در قانون ذکر نشده است، باید به شریعت توسل کرد.

در دسامبر 2016، رئیس‌جمهور روحانی، «منشور» غیراجباری حقوق شهروندان را به‌طور عمومی اعلام کرد که در این منشور، علاوه بر حقوق دیگر، به رسمیت شناختن تمام هویت‌های مذهبی و حفاظت قانونی بدون تبعیض از آنها را وعده داده است. با این حال، از زمان انتخاب مجدد او در ماه مه 2017، اقلیت‌های مذهبی در ایران شاهد تغییراتی مبتنی بر این سند نبوده‌اند. در عوض، تعداد روزافزونی از اقلیت‌های مذهبی، مسلمانان شیعه و سنی دگراندیش (به ویژه گروه‌های مسلمان اهل سنت) و مدافعان حقوق بشر به دلیل اجرای حقوقی که به‌طور صوری تحت محافظت این منشور قرار دارد مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند یا بازداشت و اعدام شده‌اند. این بازداشت‌ها پس از موج فعالیت اعتراضی تشدید گردید که در دسامبر 2017 آغاز شد و تا سال 2018 ادامه یافت. اعتراض‌ها در ابتدا به دلیل نارضایتی‌های اقتصادی بود و بعداً گسترش یافت و مشکلات سیاسی شامل فساد، دخالت در مناقشات منطقه‌ای، قدرت غیر قابل کنترل در تشکیلات مذهبی و محدودیت‌های حقوق زنان بر اساس باورهای مذهبی را در خود پروراند. این اعتراضات باعث مرگ حدود 30 شهروند ایرانی شد.

شرایط آزادی مذهبی در سال 2018

مسلمانان: در طی چند سال گذشته، مقامات ایرانی بسیاری از اصلاح‌طلبان جامعه مسلمان شیعه را به جرم «اهانت به اسلام»، انتقاد از جمهوری اسلامی و انتشار مطالبی که به اصطلاح از معیارهای اسلامی منحرف شده‌اند، متهم کرده‌اند. در ماه مارس سال 2018، سرویس اطلاعاتی ایران (اطلاعات) یکی از روحانیان به نام حسین شیرازی، پسر آیت‌الله صادق شیرازی، روحانی ارشد را دستگیر کرد. دادگاه ویژه روحانیت ایران او را به جرم انتقاد از رهبری ایران و نظام قانون‌گذار ولایت مطلقه متهم کرد.

جمعیت مسلمان اهل سنت در ایران در مناطق توسعه‌نیافته متمرکز شده‌اند و از تبعیض در اشتغال رنج می‌برند. درخواست‌های مکرر جمعیت مسلمان اهل سنت در تهران، از جمله در سال 2018، برای ساخت مسجدی رسمی رد شده است. با اینکه دولت ایران ادعا می‌کند مسلمانان سنی در تهران دارای 9 مسجد برای عبادت هستند، بسیاری از مکان‌های عبادتی مسلمانان سنی در تهران «نمازخانه‌ها» هستند که برخلاف مساجد هیچ امام جماعت، بودجه یا آموزش مذهبی در اختیارشان قرار داده نمی‌شود. بیشتر مسلمانان سنی در تهران در خانه‌های شخصی یا اتاق‌های بزرگی در ساختمان‌های دیگر عبادت می‌کنند. در اوت 2018، پلیس ورودی‌های نمازخانه‌ها را در «عید قربان» در چهار منطقه تهران مسدود کرد. روحانیون اهل سنت در ایران نیز هدف خشونت در سال 2018 بودند. در ماه جولای، افراد مسلح یکی از روحانیون اهل سنت را در جنوب شرقی ایران ترور کردند و در ماه نوامبر به یکی دیگر از روحانیون اهل سنت که از مسجد به خانه خود بازمی‌گشت، چهار بار با تفنگ شکاری شلیک کردند.

گُردهای مسلمان اهل سنت با تبعیض خاصی مواجه هستند، زیرا آنها نه شیعه و نه فارس هستند و اغلب هدف مقامات ایرانی قرار می‌گیرند. ایران در سال 2018 حدود 53 تن از شهروندان گُرد را اعدام کرد. از جمله این افراد زینب سکانوند، عروس خردسالی است که گفته می‌شود مورد ضرب و شتم قرار گرفته و مجبور به اعتراف به قتل شوهرش شده است؛ او در اکتبر 2018 اعدام شد. در حال حاضر حدود 100 گُرد در صف انتظار اعدام قرار دارند، از جمله افراد زیر سن قانونی که به ارتکاب جرم متهم شده‌اند.

با این وجود انتقاد از مسلمانان اهل سنت نیز در ایران جرم جزایی محسوب می‌شود. در ماه مه سال 2018، نیروهای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، استاد ادبیات فارسی به نام حمید سَمسام را به دلیل توهین به مسلمانان اهل سنت در ویدیوی کوتاهی که در اینترنت منتشر کرده بود، دستگیر کرد.

دولت ایران پیروان فرقه تصوف یا درویشی را که بر عناصر عرفانی اسلام تأکید دارد، به‌عنوان «کژکیشان» هدف قرار می‌دهد، زیرا فرقه ایشان با تعبیر رسمی دولت از اسلام مطابقت ندارد. اعضای بزرگترین فرقه تصوف، نعمت‌اللهی گنابادی، هدف انواع آزار و اذیت قرار می‌گیرند. نیروهای پلیس، نیروهای امنیتی و اطلاعاتی ایران در فوریه 2018 خانه نورعلی تابنده، رهبر دروایش، را محاصره کردند که منجر به درگیری با معترضان گردید. در پایان دوره گزارش، تابنده بدون هیچ توضیح رسمی از جانب دولت جمهوری اسلامی ایران تحت بازداشت خانگی باقی ماند. دولت ایران همچنین اعضای جامعه صوفیان را هدف قرار داده است. در جریان اعتراضات صوفیان در فوریه 2018، پنج تن از افسران امنیتی و یک نفر دیگر کشته شدند و گزارش‌ها حاکی از این است که 300 معترض دستگیر شده‌اند. محمد ثلاث، یکی از صوفیان ایرانی، در طی این اعتراضات به راندن اتوبوسی به سمت مأموران امنیتی و قتل سه تن از آنها متهم شد. گفته می‌شود ثلاث که پس از دستگیری اجازه ملاقات با وکیل انتخابی خود را نداشت، تحت شکنجه به این جرم اعتراف کرد، در مارس 2018 توسط قاضی دادگاه تجدید نظر تهران، محمد شهریاری، محکوم شد و در ماه ژوئن در زندان رجایی‌شهر اعدام شد. در طول سال 2018، زندانیان صوفی در زندان بزرگ تهران و بازداشتگاه موقت شاپور در اعتراض به اعدام و شکنجه ثلاث توسط نگهبانان زندان دست به اعتصاب غذا زدند.

در ماه اوت سال 2018، دادگاه انقلاب ایران، گروهی شامل 208 صوفی را که در زندان‌های فشافویه و قَرچَک نگهداری می‌شدند، به چهار ماه تا 26 سال حبس، شلاق، تبعید داخلی، ممنوعیت سفر و ممنوعیت مشارکت در گروه‌های خاص اجتماعی و سیاسی در کشور محکوم کرد. در برخی موارد، محاکمه این افراد بیش از 15 دقیقه طول نمی‌کشید و اتهامات و شواهد علیه متهمان در دسترس عموم قرار نمی‌گرفت. در همان ماه، قاضی ابوالقاسم صلواتی، رئیس شعبه 15 دادگاه انقلاب اسلامی در تهران، شش تن از مدیران وبسایت محبوب تصوف به نام مجنوبان نور را به‌طور غیابی به حبس (سه نفر به 7 سال، دو نفر به 12 سال و یک نفر به 26 سال)، 74 ضربه شلاق، دو سال تبعید داخلی و ممنوعیت دو ساله برای فعالیت روزنامه‌نگاری محکوم کرد. در طول سال، در حالی که حدود 300 مسلمان صوفی دوران حبس خود را سپری می‌کردند، با آنها بدرفتاری نیز شد. در ماه اوت سال 2018، نگهبانان زندان تعدادی از بازداشت‌شدگانی را که در طول بازداشت در اعتصاب غذا به سر

می‌بردند، مورد ضرب‌وشتم قرار دادند و چهار زن صوفی را در زندان قَرچِک مورد آزار جسمی قرار دادند. در اواخر ماه اوت، هشت مسلمان صوفی به جرم مشارکت در اعتراضات زندان که به خشونت منجر شده بود، به سلول انفرادی در *ندامتگاه تهران بزرگ* فرستاده شدند. در ماه نوامبر، سه زن صوفی در زندان قَرچِک مورد ضرب‌وشتم قرار گرفتند و هشت مسلمان صوفی در *ندامتگاه تهران بزرگ* به سلول انفرادی فرستاده شدند.

بهاییان: بیش از 300 هزار نفر بهایی در ایران وجود دارند که بزرگترین اقلیت مذهبی غیرمسلمان را در کشور تشکیل می‌دهند. دولت ایران عقیده بهائیت را بدعتی «کژکیش» به حساب می‌آورد که اعضای آن در واقع مرتد هستند. برخلاف وعده‌های رییس جمهور روحانی برای پایان دادن به تبعیض مذهبی، بهائیان توسط دولت به رسمیت شناخته نمی‌شوند و بر همین اساس از حقوق سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی محروم هستند. از سال 2014 تاکنون، در کانال‌های رسمی و نیمه‌رسمی تلویزیون ایران بیش از 26000 برنامه رسانه‌ای علیه بهائیان پخش شده است.

طی 10 سال اخیر، بیش از 1000 نفر از بهائیان به‌خاطر اعتقادشان بی‌دلیل بازداشت شده‌اند. دادگاه‌های انقلاب که پس از انقلاب اسلامی سال 1979 تشکیل شدند، دستور بازداشت‌ها را صادر می‌کنند و این دستورات توسط نیروهای امنیتی و مأموران وزارت اطلاعات ایران اجرا می‌شوند. در ماه فوریه 2018، نیروهای امنیتی هفت بهایی را در بوشهر بازداشت کردند و پنج بهایی دیگر توسط دادگاه انقلاب مشهد محکوم شدند. در ماه سپتامبر 2018، وزیر اطلاعات ایران سخت‌گیری بر جامعه بهائیت را بیشتر کرد و مأموران وزارت اطلاعات با همکاری نیروهای امنیتی، شش بهایی در کرج، هشت بهایی در بهارستان و شش بهایی را در شیراز بازداشت کردند. مهدی حاجتی عضو شورای شهر شیراز پس از انتقاد از بازداشت بهائیان در این شهر، به دستور دادگاه انقلاب شیراز بازداشت شد. او 10 روز بعد با وثیقه 47500 دلاری (200 میلیون تومان) آزاد شد اما در ماه اکتبر 2018 از کرسی شورای شهر برکنار شد. در همان ماه، نیروهای اطلاعاتی و امنیتی دو بهایی دیگر را در کرج بازداشت کردند.

هر هفت رهبر برجسته بهایی که با عنوان «یاران ایران» یا *یاران* شناخته می‌شوند، پس از گذراندن 10 سال زندان در پایان سال 2018 آزاد شدند. سه نفر از هفت نفر *یاران* در سال 2017 آزاد شدند و 4 نفر دیگر در سال 2018 آزاد شدند: سعید رضایی، وحید تیزفهم، جمال‌الدین خانجانی و عقیف نعیمی. با این حال، در پایان سال 2018 بیش از 70 نفر بهایی در زندان‌های ایران باقی ماندند.

با اینکه دولت ایران به‌طور علنی اظهار می‌کند که بهائیان برای تحصیل در دانشگاه آزاد هستند، در سال 2018 سیاست ممنوعیت بهائیان از اخذ مدرک تحصیلی در عمل ادامه داشته است. حداقل 60 دانشجوی بهایی با وجود قبولی در آزمون سراسری دانشگاه‌ها، به بهانه کامل نبودن پرونده یا ثبت نام نکردن، از شروع تحصیل در دانشگاه منع شدند. در موارد دیگری، نمرات دانشجویان بهایی در آزمون، توسط سازمان سنجش آموزش کشور بی‌اعتبار محسوب شد. بهائیان دیگری نیز توسط اداره حراست دانشگاه‌شان اخراج شدند یا علیرغم اتمام یا اتمام تقریبی تحصیلات، از اخذ مدرک تحصیلی منع شدند.

در طول سال 2018، مکان‌های کسب‌وکار بهاییان نیز مورد هدف قرار گرفت. نیروهای امنیتی کسب‌وکار بهاییان را در آبادان و ماکو تعطیل کردند و وزارت اطلاعات کسب‌وکاری را در تبریز تعطیل کرد. در ماه ژوئیه، *اسماعیل حسینزاده*، سرپرست فرمانداری مرکز استان مازندران دستور داد محدودیت‌هایی برای کسب‌وکار بهاییان در ساری ایجاد شود. در سال 2017، بیست‌وچهار کسب‌وکار متعلق به بهاییان در ارومیه توسط «اداره اماکن عمومی» تعطیل شد و تا پایان این دوره گزارش تعطیل باقی مانده است. در ماه مارس 2018 تأیید شد که نیروهای امنیتی مانع از دفن دو بهایی در گورستان بهاییان در کرمان شده‌اند. در ماه اکتبر، جسد زنی بهایی چهار روز پس از دفنش، نبش قبر شد و در منطقه‌ای بیابانی خارج از شهرستان جابان رها شد.

مسیحیان: تقریباً 300 هزار نفر مسیحی در ایران وجود دارند. همچنین در ایران کلیساهای سنتی اقلیت‌های ارمنی و آشوری/کلدی و کلیساهای جدیدتر پروتستان و کلیساهای انجیلی وجود دارند. دولت اعضای این کلیساهای تاریخی را زیر نظر دارد و بر ساخت و بازسازی عبادتگاه‌ها محدودیت‌های قانونی اعمال می‌کند. مسیحیان به‌دلیل برگزاری گردهمایی‌هایی خصوصی کریسمس، سازماندهی و اداره کلیساهای خانگی و سفر به خارج از کشور برای حضور در سمینارهای مسیحیت به مجازات زندان محکوم شده‌اند. جوامع مسیحی انجیلی با سرکوب مواجه هستند زیرا بسیاری از عبادت‌های این جوامع به زبان فارسی است و آنها دینشان را برای افرادی که خارج از جامعه‌شان هستند، تبلیغ می‌کنند. کشیش‌های کلیساهای خانگی اغلب متهم به جرایم مرتبط با امنیت ملی و ارتداد می‌شوند.

در سال 2018، بازداشت مسیحیان در ایران به‌طور قابل ملاحظه‌ای تشدید یافت. در حالی که 16 نفر از مسیحیان در سال 2017 بازداشت شده بودند، در سال 2018 حداقل 171 نفر بازداشت شدند. اگرچه بازداشت مسیحیان در ایران اغلب پیش از کریسمس انجام می‌شود، در سال 2018 بازداشت‌ها زودتر از آن آغاز شد و نسبت به همیشه در تعداد بیشتری از شهرهای کوچک و بزرگ صورت گرفت. در هفته اول دسامبر 2018 جمعاً 114 مسیحی در ایران بازداشت شدند و بین ماه‌های نوامبر و دسامبر 2018 بیش از 150 نفر بازداشت شدند. با مسیحیان بازداشت‌شده در ایران اغلب مانند دشمنان دولت رفتار می‌شود و آنها متهم به دشمنی با دولت می‌شوند و وکلایی که پرونده آنها را بر عهده می‌گیرند با خطر دستگیری مواجه هستند. مثلاً در ماه سپتامبر 2018، *ماشالله احمدزاده و احمد زرگر*، قضات دادگاه انقلاب ایران، میزان مجازاتی را که در سال 2017 به جرم «فعالیت تبلیغی علیه نظام» برای صاحب فدایی و *فاطمه باختری* تعیین شده بود، تأیید کردند.

حکومت ایران مشخصاً خانواده کشیش مسیحی آشوری، *ویکتور بت تمرز*، را با اتهامات ساختگی اقدام علیه امنیت ملی، هدف قرار داده است. در سال 2017، بت تمرز به 10 سال زندان محکوم شد و خواستار فرجام‌خواهی برای این حکم است. در ژانویه 2018، *ماشالله احمدزاده* قاضی شعبه 26 دادگاه انقلاب تهران، *شامیرام عیسوی*، همسر بت تمرز، را به اتهام جرایم مرتبط با امنیت ملی، به پنج سال زندان محکوم کرد. در ژوئیه 2018، این قاضی پسر *آنان رامنیل* را نیز به جرم «اقدام علیه امنیت ملی» به 4 ماه زندان محکوم کرد. همچنین، افرادی که در ایران به دین مسیحیت درمی‌آیند، با آزار و اذیت مواجه می‌شوند. تا پایان این دوره گزارش، *هادی عسگری و امین افشار نادری* که از اسلام به مسیحیت گرویده‌اند، در انتظار صدور

رای دادگاه استیناف در مورد افزایش مجازات زندان به جرم «تبلیغ مسیحیت» و «فعالیت‌های غیر قانونی کلیسای خانگی» هستند.

یوسف ندرخانی، کشیش زندانی که USCIRF به‌عنوان بخشی از پروژه زندانیان مذهبی و عقیدتی از او حمایت کرده است، فردی است که از اسلام به مسیحیت گرویده است و کلیسای انجیلی را در ایران رهبری می‌کند و چندین بار بازداشت شده است. در سال 2017، قاضی *احمنزاده*، ندرخانی را به جرم «تبلیغ مسیحیت صهیونیستی» به 10 سال زندان و دو سال تبعید در داخل کشور محکوم کرد. پس از چندبار رد شدن فرجام‌خواهی، در ماه ژوئیه 2018، مأموران لباس‌شخصی او را دستگیر کردند و پس از ضرب‌وشتم به بخش قرنطینه زندان اوین منتقل کردند.

سایر اقلیت‌های مذهبی: 15 تا 20 هزار یهودی در ایران زندگی می‌کنند و 13 کنیسه در پایتخت آن، تهران، وجود دارد. اگرچه نسبت به سال‌های اخیر اظهارات یهودستیزانه از زبان مقامات دولتی کاهش یافته است، اما ترویج یهودستیزی همچنان از نظر دولت مجاز است. در ماه اکتبر 2018، *علیرضا سلطانشاهی*، مقام رسمی دولت ایران در دفتر ریاست جمهوری، کنفرانس یهودستیزانه‌ای را در تهران سازماندهی کرد و در آن یهودیان را متهم به دستکاری اقتصاد جهانی و بهره‌کشی از هولوکاست کرد. در ایران یهودیان قادر به تصاحب جایگاه‌های دولتی یا نظامی ارشد نیستند و باور بر این است که بسیاری از آنها توسط دولت تحت مراقبت هستند. مقامات رسمی و روحانیون ایران مرتباً اعلام می‌کنند دولت اسرائیل باید حذف شود و افرادی از جامعه یهودیان بر اساس وابستگی واقعی یا احتمالی به اسرائیل، مورد هدف قرار گرفته‌اند. در ماه دسامبر 2018، گروهی از مسیحیان انجیلی به اتهام تبلیغ «مسیحیت صهیونیستی» بازداشت شدند.

در سال 2018، افرادی از جامعه زرتشتیان ایران، که تعداد آنها بین 30 تا 35 هزار نفر است، پیوسته با تبعیض مواجه بوده‌اند. اگرچه، ممنوعیتی که در سال 2017 علیه عضو زرتشتی شورای شهر یزد اعمال شده بود، پس از اعتراضات علی‌مطهر، نماینده مجلس ایران، در ماه ژوئیه 2018 توسط مجمع تشخیص مصلحت نظام برداشته شد. رئیس‌جمهور روحانی نیز در ماه ژوئن 2018 حمایت خود را از این عضو شورای شهر اعلام کرد.

دولت ایران پیروان دین «یارسان» را مسلمانان شیعی به حساب می‌آورد که اهل عرفان هستند؛ پیروان این دین، مذهبی متمایز و جداگانه دارند که به نام *اهل حق* شناخته می‌شود. برآورد می‌شود پیروان این مذهب بیش از یک میلیون نفر باشند. اعضای جامعه *یارسانی* در زمینه آموزش، اشتغال و نامزد شدن برای پست‌های سیاسی با تبعیض روبه‌رو هستند. در جریان سرکوب اعتراضات علیه دستگیری رهبر معنوی درویشان در خانه‌اش در ماه فوریه 2018، نیروهای پلیس و بسیج، زنی *یارسانی* به نام *شکوفه بدالهی* را بازداشت کردند و به قدری او را کتک زدند که جمجمه و چند دنده او شکست؛ در *بازداشتگاه شاپور* برای سرگیجه و فشار خون بالای او معالجه پزشکی انجام نشد و در نهایت حس بویایی‌اش را از دست داد.

محمدعلی طاهری، یکی دیگر از زندانیان عقیدتی شناخته شده برای USCIRF است، او استاد دانشگاه و بنیان‌گذار جنبشی معنوی (عرفان حلقه) است که هم‌اکنون در زندان به سر می‌برد. در سال 2015، طاهری به مجازات مرگ محکوم شد تا اینکه دادگاه عالی این مجازات را لغو کرد. در ماه اوت 2017، حکم او مجدداً بازبینی شد و یکبار دیگر به جرم «افساد فی الارض» به مجازات مرگ محکوم شد. مجازات مرگ طاهری در ماه مارس 2018 لغو شد و در عوض ابوالقاسم صلواتی، قاضی شعبه 15 دادگاه انقلاب تهران، به جرم «توهین به مقدسات مذهبی» به مجازات زندان او پنج سال دیگر اضافه کرد. در ماه ژانویه 2019، طاهری با استناد به «بی‌عدالتی گسترده» دولت ایران، تمایل خود برای سلب تابعیت ایرانی‌اش را اعلام کرد.

زنان و آزادی مذهبی: در سال 2018، دولت ایران به دلایل مذهبی آزادی زنان و دختران را نقض کرده است. در ماه دسامبر 2018، «کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس شورای اسلامی ایران» لایحه منع ازدواج دختران زیر 13 سال را رد کرد. در این لایحه، ازدواج پسران 16 تا 18 سال نیز منع شده بود. مخالفان این لایحه، از جمله «انجمن بسیج دانش‌آموزی» و روحانیون رده‌بالا، برای دلایل مخالفت خود به شرع متوسل شدند. روحانیون رده‌بالای مذهبی دیگر مانند آیت‌الله العظمی ناصر مکارم شیرازی با ازدواج کودکان اظهار مخالفت کردند.

از ماه مه 2017، زنان ایرانی در اعتراض به قوانین حجاب اجباری که پایه و اساس مذهبی دارد، در جنبش «چهارشنبه‌های سفید» شرکت کرده‌اند. در ماه فوریه 2018، در ایران 29 زن که در اعتراض به این قانون حجابشان را برداشته بودند، بازداشت شدند. یکی از این افراد بازداشت شده شاپرک شجری‌زاده بود. این فعال اجتماعی در ماه مه 2018 در شهر کاشان به نشانه اعتراض روستری خود را در ملأ عام برداشت. شجری‌زاده توسط عباس جعفری دولت‌آبادی دادستان تهران، متهم به «ترویج فساد و فحشا» شد و به حبس انفرادی در زندان شهرری فرستاده شد که بنا به گفته برخی در آنجا شکنجه شده است. در ماه ژوئیه 2018، شعبه 1089 دادگاه کیفری تهران شجری‌زاده را به 20 سال زندان محکوم کرد. هرچند، 18 سال از این حکم به صورت حبس تعلیقی درآمد. شجری‌زاده بلافاصله پس از این حکم از کشور گریخت و تا پایان این دوره گزارش، به دنبال گرفتن پناهندگی سیاسی از کشور کانادا است.

گلرخ ابراهیمی ایرانی، نویسنده و فعال حقوق بشر است. او یکی دیگر از زندانیان عقیدتی شناخته شده برای USCIRF است که در سال 2016 به دلیل داستان چاپ‌نشده‌اش که شخصیت اصلی آن بر اثر خشم ناشی از سنگسار قرآن را می‌سوزاند، متهم به «توهین به مقدسات» شد. ایرانی در ماه ژانویه 2018 با اتهامات دیگری نیز مواجه شد که ظاهراً این اتهامات توهین به آیت‌الله خامنه‌ای و انتشار شعری سیاسی است. ایرانی پس از ضرب‌وشتم و انتقال به زندان قرچک در ماه ژانویه 2018، اقدام به اعتصاب غذا کرد. او در ماه مه 2018 به زندان اوین منتقل شد و تا پایان این دوره گزارش در آنجا مانده است.

سیاست ایالات متحده آمریکا

از زمان عهده‌دار شدن ریاست جمهوری توسط رئیس‌جمهور، *نونالد جی ترامپ*، در ماه ژانویه 2017، دولت آمریکا به‌طور قابل توجهی رویکرد خود را درباره ایران تغییر داده است و کارزار «فشار حداکثری» را پیش گرفته است که تأکید آن روی پاسخگویی ایران درباره فعالیت‌های هسته‌ای و فعالیت‌های آن در زمینه بی‌ثبات سازی منطقه و نیز نقض چشمگیر حقوق بشر و آزادی مذهبی است. از سال 1999، وزارت امور خارجه آمریکا، ایران را به‌عنوان «کشور مورد نگرانی ویژه» (CPC) در نظر گرفته است و در بخش 221(c) قانون «کاهش تهدید ایران و حقوق بشر سوریه» (TRA) مصوبه سال 2012، محدودیت‌های مسافرتی برای افرادی اعمال شده است که در بخش 221(a)(1)(C) قانون TRA، با انجام اعمال خطرناک ضد حقوق بشر مرتبط شناخته شده‌اند.

در ماه مه 2018، دولت *ترامپ* اعلام کرد تحریم‌هایی را که به واسطه «برنامه جامع اقدام مشترک» (برجام) برداشته شده بودند یا به حالت تعلیق درآمده بودند، مجدداً پس از بازه زمانی 180 روزه اعمال خواهد کرد. اولین دور از این تحریم‌ها در 7 اوت 2018 اعمال شد و دومین دور آن در تاریخ 5 نوامبر صورت گرفت. تا پایان این دوره گزارش، ایالات متحده آمریکا تمام تحریم‌هایی را که به‌واسطه برجام برداشته شده بودند یا به حالت تعلیق درآمده بودند، مجدداً اعمال کرده است.

در طول سال، دولت آمریکا بیش از پیش بر وضعیت نامساعد آزادی مذهبی در ایران تأکید داشته است. در ماه ژوئیه 2018، نشست وزیران برای پیشبرد آزادی مذهبی، با حضور نمایندگانی از سراسر جهان، در واشنگتن دی.سی برگزار شد و در آن بیانیه ایران منتشر شد که موضوع آن در مورد نگرانی‌هایی بود که در زمینه بدرقتاری با اقلیت‌های مذهبی وجود دارد. همچنین، مایکل آر پنس، معاون رئیس‌جمهور، درباره محدودیت‌های موجود در زمینه آزادی مذهبی در ایران صحبت کرد و ایرانیان را تشویق کرد که «با شجاعت با هدف رسیدن به آزادی به راه خود ادامه دهند». در ماه اوت 2018، «کارگروه مسائل ایران در وزارت امور خارجه» گزارشی منتشر کرد که در آن با اشاره به «آزار و اذیت، تبعیض و زندانی کردن گسترده بهاییان، مسیحیان، یهودیان، زرتشتیان و مسلمانان سنی و درویش‌ها»، هدف قرار گرفتن اقلیت‌های مذهبی در ایران، با جزئیات بیان شده است. در ماه دسامبر، مجلس نمایندگان H.Res.274 را تصویب کرد که در آن آزار و اذیت بهاییان محکوم شده است.

در 28 نوامبر 2018، وزیر امور خارجه مجدداً ایران را به‌عنوان کشور CPC اعلام کرد. همچنین، وزیر امور خارجه اقدامات ریاست جمهوری برای ایران را به شرح زیر اعلام کرد: «در بخش 221(c) قانون (TRA) مصوبه سال 2012، مطابق با بخش 402(c)(5) این قانون، محدودیت‌های مسافرتی برای افرادی اعمال شده است که در بخش 221(a)(1)(C) قانون TRA، با انجام اعمال خطرناک ضد حقوق بشر مرتبط شناخته شده‌اند.»

دیدگاه‌های فردی عضو کمیسیون، آنوریم بارگاو

ایران باعث افزایش نگرانی‌های بسیاری در خصوص مسائل سیاسی و حقوق بشری است. دیدگاه من این است که کمیسیون نباید نگرانی‌ها را نسبت به رابطه ایران با اسرائیل و سایر کشورها افزایش دهد، مگر این که این رابطه تأثیر مستقیمی بر آزادی مذهب در ایران داشته باشد.